

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce: Bc. Tereza Havlová, Dějiny Kongregace Šedých sester III. řádu sv. Františka, v. p. Mgr. Dušan Foltýn, 2016, 146 stran (z toho 124 stran textu)

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	x			
Autor správně cituje.		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Ve své diplomové práci Tereza Havlová usiluje o podání uceleného pohledu na dějiny kongregace šedých sester od počátků v 50. letech 19. století do současnosti. Musela se přitom ve velké míře opírat o časově náročný archivní výzkum dosud nevydaných písemných pramenů. Písemnosti vzniklé činností kongregace jsou vzhledem k násilnému přerušení činnosti většiny kongregačních domů v době komunistického režimu navíc zachovány značně torzálně, což autorčinu práci ztížilo. Vedle archivu kongregačního mateřince na jihočeském Lomci využila autorka zejména fondy státních okresních archivů (Hradec Králové, Benešov, Praha-západ). Z tištěných pramenů vytěžila jako zdroj údajů o jednotlivých řeholních domem a jejich osazenstvu diecézní katalogy kléru (viz pro další badatele užitečný seznam jejich dostupnosti na str. 104-114). K tomuto typu institucionálního pramene přitom přistupovala s oprávněným zdravě kritickým odstupem.

Široký časový záběr umožnil autorce zachytit dynamický proces rozvoje řeholní komunity od nepočetné skupinky prvních sester až po společensky dobře etablovanou kongregaci střední velikosti. Vrcholem tohoto kontinuálního vývoje bylo období 30. let 20. století, kdy kongregace čítala až 24 řeholních domů, v nichž žil přibližně desetinásobný počet šedých sester (srov. přehledné grafy na str. 128 a 129). Značná délka zkoumaného období ovšem na druhou stranu limitovala možnost více do detailu prozkoumat širší společenský kontext činnosti kongregace v jednotlivých etapách jejího vývoje.

Nesporným přínosem studie Terezy Havlové je vytvoření základního přehledu dějin šedých sester, který nám – na rozdíl o řady jiných řeholních kongregací – dosud citelně chyběl. Bylo by žádoucí, aby autorka ve svém výzkumu dále pokračovala a zvážila publikování výtahu jeho výsledků.

Předloženou diplomovou práci Terezy Havlové doporučuji k obhajobě.

17. V. 2016

Datum

.....

Podpis vedoucího práce